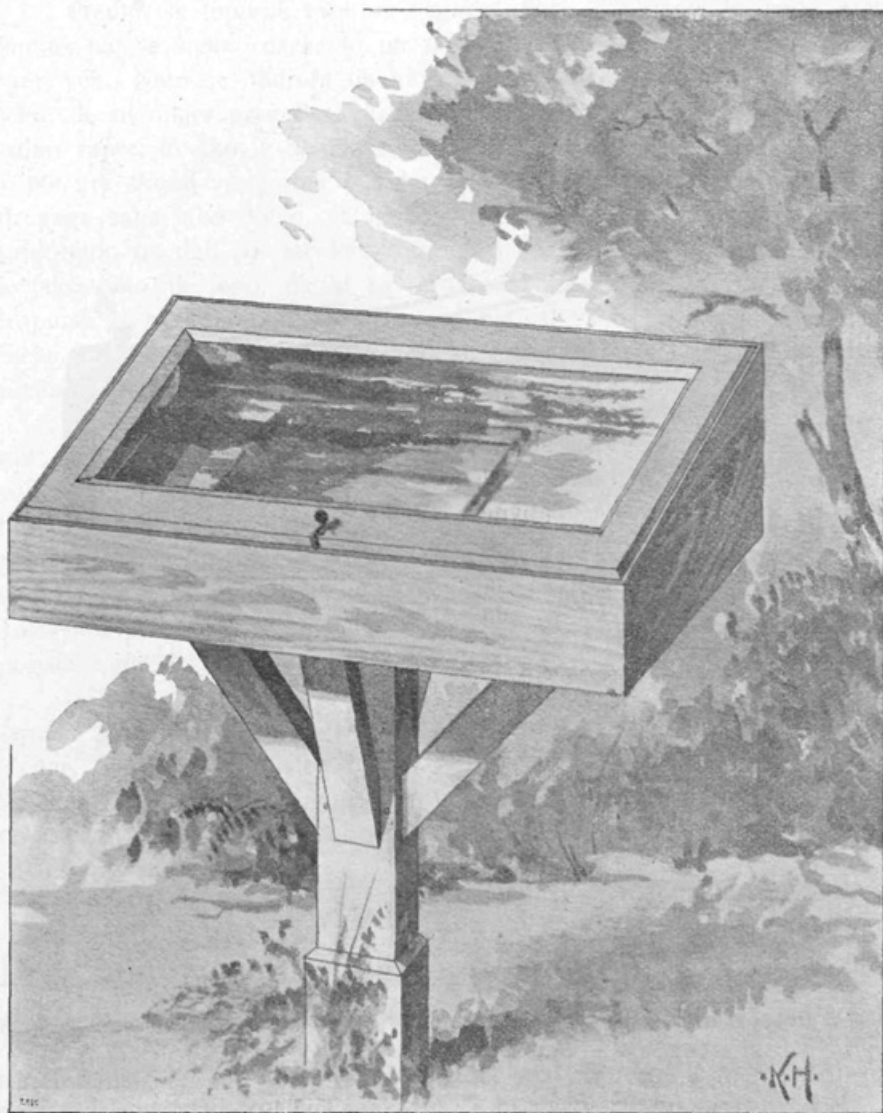

Solnčni topilnik.

M. Humek.

Pri vsakem še tako neznatnem čebelarstvu se nabere tekom enega ali več let več ali manj raznih odpadkov satja, ki naj bi se iz njih na ta ali oni način pridobil vosek. Žal, da se veliko tega dragocenega blaga raztrese in

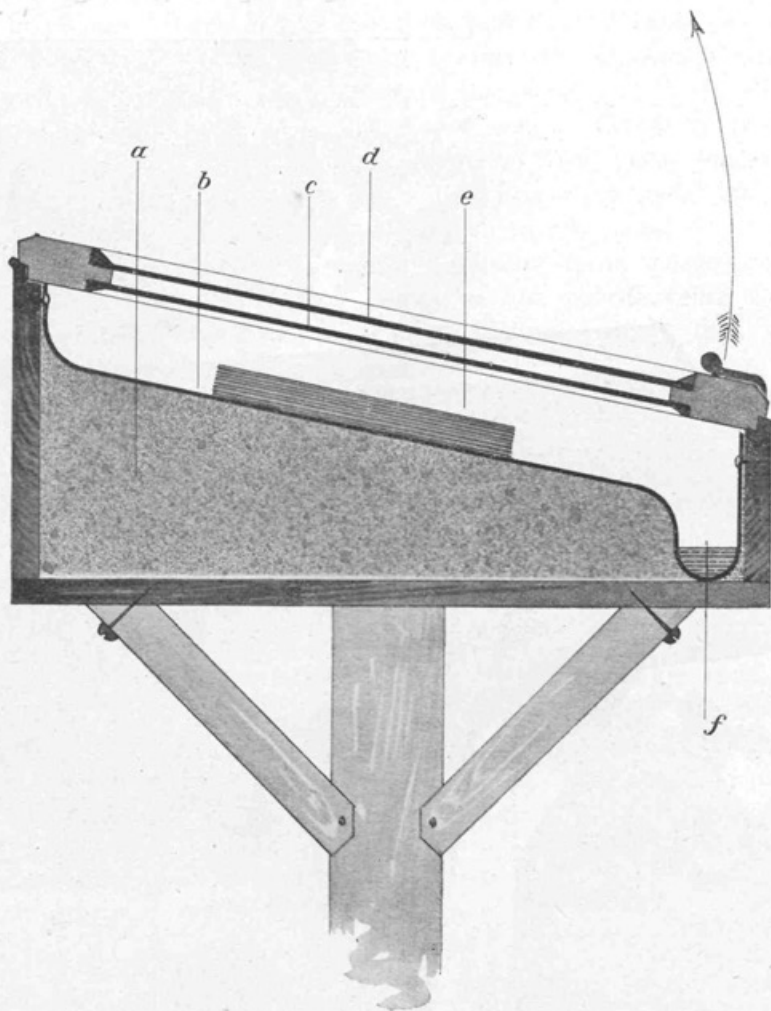

Podoba 1. Naris.

raztepe, ali ga pa snedo molji, ker ima malokateri čebelar za topljenje potrebne priprave. Ker je to delo precej otepalno, ga tudi marsikdo odlašča tako dolgo, da nima naposled kaj topiti.

Tem neprilikam se izognemo na jako lahek in cenen način, ako vse satne drobce in sploh vse satje, ki je namenjeno za vosek, sproti devamo v solnčni topilnik, ki ga kažeta sliki, in ki naj stoji skozi vse poletje na prisojnem kraju zraven čebelnjaka.

Solnčni topilnik je lesen zaboj poljubne širokosti in dolgoti (za malo čebelarstvo zadostuje v velikosti 50×70 cm) glej podobo 1. Obod je spredaj

Podoba 2. **Prorez.** a) žaganje. b) pločevinasto dno, c) spodnja šipa, d) zgornja šipa, e) satje.

visok 10—12 cm, zadaj pa kakih 18—20 cm. Zgoraj ima okence z dvema šipama druga vrh druge v razdalji $1\frac{1}{2}$ cm, podoba 2. c d. Okence se odpira navzgor in je tako prirejeno, da zapira obod prav tesno.

Dno je dvojno. Spodnje je leseno in kar pribito odspodaj na obod. Kakih 5—7 cm pod okencem je pa pločevinasto dno v isti poševni legi kakor okence, podoba 2. b. Spredaj, tam kjer je topilnik najnižji in kjer se odpira okence, je to pločevinasto dno kakih 8 cm od oboda vpojnjeno navzdol

noter do lesenega dna in potem zopet privito gor do vrha oboda tako, da tvori po vsej širjavi korito, ki naj se v njega steka stopljen vosek. Pločevinasto dno je okrog in okrog privito navzgor in pribito na obod.

Prostor med spodnjim lesenim in med pločevinastim dnom je izpolnjen z žaganjem, podoba 2. a. Vsa priprava je zunaj prevlečena z oljnato barvo.

Topilnik se postavi v bližini čebelnjaka na primeren stebrič stalno, kakor kaže podoba. Še pripravite in skoraj boljše je pa, ako se kar položi na leseno vodoravno mizico, da se lahko po potrebi obrača za solncem.

Predno se topilnik rabi, se okence odpre in vlije malo vode v koritce, kamor naj se steka vosek; to pa zato, da se vosek, ko se strdi, dá izlahka vzeti ven. Nato se nadrobi na pločevinasto dno satja, podoba 2. e., in sicer tako, da ni nikjer preveč na debelo in da se ne pritika šipe. Sedaj se okence trdno zapre, in ako je dan jasen in stoji topilnik na primernem kraju, steče v pol ure skoraj ves vosek iz satja v koritce. Potem se vedno zopet dolaga drugega satja tako dolgo, da je koritce polno. Pri ugodnem vremenu lahko pridobimo na dan po več kilogramov voska. Blago, pridobljeno na ta način, je tako čisto in lepo, da si ne moremo želeti boljšega. Ostanek voska v tropinah je neznamen in skoraj gotovo manjši kakor pri kaki slabi stiskalnici. Sicer se pa tropine itako lahko, dokler so vroče, stlačijo v kepe in pri priliki prekuhajo in stisnejo.

Posebnega pomena je tak topilnik za vsakega večjega čebelarja, ki se mu nabere tekom leta mnogo satnih odpadkov. Naj shranjuje ta vsakovrstni voščen drobiž še tako skrbno, vendar se mu vedno kaj raztrese, in moljem tudi ne more popolnoma zabraniti njihovega pogubnega delovanja. Ako ima pa solnčni topilnik, ki stoji blizu čebelnjaka, lahko vrže vanj sproti vsako troho satja, namesto da bi ga shranjeval po zabojih ali raztresal po čebelnjaku. Tako mu pride vse v korist, in nateče se mu brez truda in stroškov lepa pogača najlepšega voska.

Solnčni topilnik je jako cenena priprava. Malo v mizarstvu izvežban čebelar ga naredi izlahka sam. Le pločevinasto dno mu mora prikrojiti kak klepar. Za obod in okvir od okenca naj se vzame kak trpežen (mecesnov) les, ker topilnik se rabi potem lahko desetletja, ne da bi ga bilo treba kaj popravljati. Pozimi se spravi seveda pod streho.

Predavanje pri kmetskem čebelnjaku.

Oskar Žolnir, Olimje-Podčetrtek.

Urnega koraka stopam, da dojdem pravočasno k čebelnjaku, kjer sem napovedal za isti popoldan čebelarsko predavanje. Mož, spreten čebelar, mi je precej znan, pač pa še ne njegova domačija. Gledam na levo in desno in kmalu opazim s ceste pod provizorično streho dve vrsti pri naši čebelarski podružnici vpeljanih podolžnih panjev. S posebnim veseljem pospešim korake, in kmalu sva skupaj s posestnikom-čebelarjem. Po medsebojnem pozdravu

pripomni, da je v nekaki zadregi, zakaj njegovi panji so domačega dela, njih zunanost precej skromna. „Glejte“, velim, „ker poznam vaše panji iz najinih pomenkov, sem priredil današnje predavanje in ogledovanje pri vas“.

Kmalu nas je bilo lepo število čebelarjev, starih praktikov in začetnikov. Zgoraj omenjena začasna streha se drži prvotnega starega čebelnjaka s kakimi 10 navadnimi, čvrstimi panji. Videti so nekako skromni poleg večjih sosedov z moderno opremo, a umen čebelar ima do njih čebelic prav tako spoštovanje kakor do prebivalk premakljivih panjev. Čebelnjak stoji na ravni ledinici, ugodni za predavatelje kakor za poslušalce, ker nudi priliko odpočitka na mehki travi.

Moje predavanje se je pričelo; razlagal sem najpoprej o postanku in razvoju čebelne družine, njenem delokrogu v panju in izven panjů; posebno pozornost sem obrnil spoznanju, koliko časa preteče, predno odleti čebelica na pašo, in pa razvoju matice. Umevanje razvitka matice in določitev njene starosti je za čebelarja tako važno, da brez tega ne more izhajati; na tem temelji ves uspeh.

Zdaj je po kratkem utemeljevanju prednosti premakljivega panjů došel na vrsto pregled praznega, nato obljudenega takega panjů.

Ustanovili smo čebelarstvo društvo šele lansko leto. Marsikdo ve, kako je ustanoviteljem trudapolno vpeljati kaj novega. Vrhutega zadene iste odgovornost, ako so priporočali kaj takega, kar se morda izkaže pozneje kot slabo. In to ni malenkost! Jaz sam sem preizkusil marsikateri panj, pregledal razne še nepoznane v tujih čebelnjakih, vedno imajoč pred očmi, ali je čebelam udoben, čebelarju lahko pristopen in pa priprost; ta priprostost obstoji pa v tem, da si čebelar zamore sam napraviti pravilen panj, ne da mu je treba biti mizar-strokovnjak. Jaz sem tega mnenja, da se med ljudstvom premakljivi panji ne bodo udomačili preje, dokler si istih čebelar sam ne bode delal. Med seboj nimamo mnogo takih, ki bi lahko žrtvovali za prazen panj 15 kron ali še več, za deset ali dvajset panjev gre skoraj toliko, kakor stane cel vol! Ne vem, kako bi bilo pri meni s čebelami, da si ne napravljam panjev sam.

Razvidno je torej, da je treba priporočati panj, ki da prav malo dela in pri katerem slučajna majhna nepravilnost bodisi pri panjevem obodu ali pri okvirčku ne pride v poštev. Čebela zahteva za dober razvoj veliko mero; torej veliki okvirčki, vsled tega je njih število malo in dela tudi malo. Nadalje ima ležeči (bolje podolžni) panj nekaj prednosti pred stoječim; a tudi izgotavljanje podolžnega je lažje nego stoječega. (V mislih imam pokončni in podolžni panj tipa *Gerstung*.) Pri podolžnem ne moti veliko, ako sta stranici okvirčka slučajno nekaj navzkriž, pri visokem okvirju pa dela mala nepravilnost mnogo sitnob. Stoječ panj je težavno spraviti v vertikalno lego; majhna napaka, pa imaš spodaj za cel prst sat zunaj satnika; pri podolžnem panju pa ti ta zadeva ne dela mnogo preglavic. Okna ne rabiš, vrtic ne potrebuješ; še obod ob zgornjem robu panjů lahko izostane, če imaš pokrovno slamnico v obodu, ki se na panj dobro vleže. — Zada j pri dnu imej približno 2 cm visoko odprtino (po celi širokosti), ki je zadelana z odžaganim koščkom; tam lahko snažiš in za silo pokušaš v panj. Izdelan sat lahko hitreje vzdigneš iz

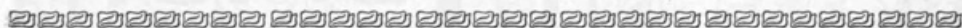
podolžnega nego iz stoječega panjú, ni se ti treba bati, da tolikokrat ob panj zadeneš in s tem čebele zdražiš.

Pri nas imamo vpeljan podolžni panj po Gerstungovem merilu, ki se bistveno ne razlikuje veliko od raznih američanskih mer (pa še radi tistega pol ali celega centimetra bi ga radi nasprotniki razdrobili v solčni prah). V tej pomladi smo si jih pripravili in s čebelami nastanili 45; lepo število za začetek, posebno ker šteje društvo šele nekaj nad 20 članov. Od teh 45 panjev jih je 8 izšlo izpod večših rok izprašanega mizarja, ostali so delo naših rok.

Pri pregledu panjev nas je vzveselilo, opazivši vseskoz pravilno stavbo. Mislim, da ne bo odveč, če omenim v zabavo sledeče: Da bi bolje videl jajčeca in ličinke, nataknil si je gospodar očala. Pregledali smo 6 ali 7 panjev; možakar postane nemiren, slednjič meni v skrbeh: „Kaj pa bo z mojimi panji, vseskozi sama trotovina, kaj niste opazili?“ „Kaj pravite? Nasprotno pač, prav malo je je.“ „Ne, ne . . .“ „Sosed, vi imate očala!“

Sestanek sem končal približno takole: „Poklical sem vas, prijatelje čebelic, tukajle sem. Lahko bi se bili zbrali v bližini še pri treh čebelnjakih. Ta prostor sem izvolil po premisleku. Glejte! Pridemo k čebelnjaku, najdemo panji dobrega sestava; zunanost panjev je preimenitna, deske so poskobljane in izdelane, da se kar svetijo. Zelo nam panji ugajajo. Z zavidevanjem gledamo gospodarja, sledimo pozorno njegovemu govoru in razkazovanju. Ko se razidemo, si mislimo: Res, lepo, imenitno! Kako radi bi imeli tak čebelnjak, take panji; a Bog pomagaj! Gospod nam lahko vse to priporoča, ker ne ve, kako nas čevelj žuli. Zdaj se pa ozrimo na te panji! Z veseljem ste jih gledali, četudi se ne bliskajo, in vsak si je mislil: „Ti so domačega dela; to znam jaz tudi; oko imam dobro, meriti znam, žagati in nekaj skobljati tudi; še letošnjo zimo si napravim dva ali tri.“

Tako je prav!

V. odborova seja

dné 20. junija 1909.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Gospod predsednik Črnanogj sporoča, da je c. kr. kmetijsko ministrstvo darovalo društvu 2200 izvodov brošure Alfonsusove: „Die Krainer- oder Kärntner Biene“ z namenom, da jo razdeli med čebelarje.

Odbor sklene, da se pošlje vsaki podružnici poštnine prosto po en iztis. Drugi iztisi se bodo razdelili med čebelarske trgovce, katere naznanijo podružnice.

Šolskemu voditelju Matiji Petschauerju v Kočevju se dovoli 50 K podpore za čebelarstvo.

Tajniku se naroča, da izdela prošnjo na c. kr. kmetijsko ministrstvo za podporo čebelarskih predavanj in zahvalo za gori imenovano brošuro.

Gg. poslanca Povše in Hribar se naprosita, da podpirata prošnjo.

Tajniku se tudi naroči, da napravi prošnjo na deželni odbor za podporo čebelarških shodov.

Tajnik in blagajnik poroča o društvenem delovanju v prvem polletju. Tajniku in blagajniku se izreče zahvala za njegovo vestno delovanje. Prihodnja seja bo dne 8. julija 1909 ob 4 1/2 uri popoldne.

VI. odborova seja

dne 8. julija 1909.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Razgovor o čebelarskem tečaju.

Določi se program:

Dopoldne od 9. do 12. ure.

1. Pozdrav predsednika.
2. O vzgoji matic. Predava g. Anton Žnideršič.
3. O čebelarskih društvih in čebelarskih zadrugah. Predava g. nadučitelj Anton Likozar.
4. Izkazovanje zanimive čebelarske stvari s skioptikonom. Izkazuje gosp. profesor Josip Verbič.

Popoldne od 2. do 4. ure,

5. Praktično razkazovanje v vzornem čebelnjaku gospoda Žnideršiča in čebelarskih mojstrov.

Nova cerkev pri Celju. Čebelarji in prijatelji marljivih čebelic — bilo nas je nad 50 — zbrali smo se dne 2. majnika v domači šoli k poučnemu predavanju o čebelarstvu. Potovalni učitelj čebelarstva gosp. Ivan Jurančič nas je razveselil s temeljito, času primerno razpravo, kateri so vsi navzoči sledili s pravim zanimanjem. Ko je gospod predavatelj odgovoril in razjasnil več stavljenih vprašanj, se mu je zahvalil podpisani v imenu vseh navzočih. Ta shod je le prejasno kazal, kako poukaželjno je naše ljudstvo, in koliko uspehov je pričakovati po skrbnih poučnih predavanjih. Največjega pomena pri takšnih predavanjih so razgovori; vsak, ki mu je kaj nejasno, se mora oglasiti, nato pa tudi drugi povedo svoja mnenja — izkušnja je mati vsakemu opravilu. — Vneti čebelarji so se sešli še dne 20. junija — do takrat se je

dovolila ustanovitev podružnice — zopet v lepem številu k čebelarstvu sestanku. V odbor nove podružnice so voljeni gg. čebelarji: predsednik Arlič Alojzij, namestnik Samec Jurij, tajnik Henrik Karničnik, blagajnik Gorinšek Jurij, odbornik Rednak Matevž. — Ker je v kraju in okolici res lepo število vnetih čebelarjev, ki se trudijo z vsemi novimi iznajdbami sebi in okolici koristiti, bo imela nova podružnica gotovo skrbnih sotrudnikov, katerih prva skrb bo pospeševanje lepega delovanja podružnice v korist nele sebi, temveč vsemu našemu milemu narodu. Henrik Karničnik, tajnik.

Iz Vodol na Štajerskem. Naznanjam Vam, da s sosednim čebelarjem skrbno prebirava „Čebelarja“, ki je tako zelo podučen in zanimiv, da vsako številko željno pričakujeva. Z umetnimi sati v dunajskih panjih sva začela čebelariti šele lansko leto, zato nama je še zelo potreba navodil, ki jih dobivava iz raznega čebelarskega beriva. Lakmayerjeva in Janševa knjiga nama dobro služita, posebno pa nama „Čebelar“ izpopolnuje najino še sicer pičlo znanje. — Paše je po naših krajih za čebele vso pomlad v izobilju. Iz akacije, ki jo je tod vse polno, so dobile toliko, da je vse satje kar zalito z medom. Prva roja sva dobila s sosedom dne 20. oziroma 23. maja. Moj je nanosil že deset satov polno medu. Svoje muhe sem prezimil izborno; mrliča nisem imel nobenega, dasi nekateri tožijo o slabi prezimitvi. Da bi nam sv. Ambrož še nadalje bil tako naklonjen! S čebelarskim pozdravom:

J. Ve z j a k, prijatelj muhe.

=====

Razstava in shod češkoslovanskih čebelarjev se vrši v Blanskem na Moravskem od 1. do 8. avgusta t. l. Delajo se velikanske priprave, in kdor more ter ume češko, naj napravi ta poučni izlet v Blansko, videl bo, koliko so Čehi tudi v čebelarstvu pred nami.

=====

Naznanila osrednjega društva.

Podružnicam.

C. kr. poljedelsko ministrstvo je darovalo društvu 2200 izvodov knjige: »Die Krainer- oder Kärntner-Biene«, ki jo je spisal Alojzij Alfonsus na Dunaju. V tej knjigi se opisujejo vrline in vzgoja kranjske in koroške čebele. Knjiga ima namen pospeševati čebelarsko kupčijo. Zato naj podružnice naznanijo vse one čebelarje, ki se pečajo s čebelarsko kupčijo, da jim društvo pošlje primerno število izvodov brezplačno. Le poštnino bodo plačali sami.

Hinko Zirkelbach, tajnik.

Čebelarski shod v Stopičah se vrši 11. t. m. ob 3. uri popoldne v odotni šoli. Na shodu bo predaval gosp. nadučitelj Likozar.

=====

STAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarstva podružnica za Št. Jurij ob juž. žel. zboruje dne 18. julija ob 1/2 3. uri popoldne pri čebelnjaku gospoda predsednika Frančiška Ferleža v Sibeniku. Predavala bosta čebelarstva strokovnjaka gosp. I. Jurančič in gosp. F. Kurbus. Čebelarji in prijatelji naprednega čebelarstva ste najljubše vabljeni.

O d b o r.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: maj 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba ozir. prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevo v					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	76	102	118	68	28	19	212	30	2	15 ^a	30	12	—	3	18	10	21
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubevč pri Idriji	—	260	460	—	—	—	90	24	720	28	2	13	31	13	—	4	12	15	28
Metlika	—	265	285	135	45	45	75	16	315	32	2	16 ^a	27	12	—	5	23	3	31
Nabrežina	—	200	760	95	5	10	150	24	850	34	10	20 ^a	31	10	—	2	4	25	20
Podgorje pri Kamniku	10	105	270	45	15	5	65	31	320	30	—	14 ^a	30	8	—	7	10	14	26
Struge pri Dobropoljah	—	575	805	160	45	100	210	23	1075	28	4	16	27	10	1	15	5	11	24
Tolmin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

Ilirska Bistrica. V prvih dneh je hrumela tako huda burja z dežjem, da je poparila in potrgala vse letos posebno bujno se razvijajoče cvetje po sadnem drevju. Okrog čebelnjakov je bilo pravo mrtvaško polje, ker so silile čebele iz panjev, ako se je le prikazalo solnce. Pozneje je bilo vreme ugodno, tako da so ljudstva hitreje napredovala kakor druga leta. Tehtani panj se je razvijal posebno lepo. Satje s pokrito zalego je izgledalo kakor deska. 17. smo pričeli zaleženo satje predstavljati v medišča in dali maticam prazno satje v plodišča. Na paši niso čebele skoro nič vdobile; pomagalo jim je le špekulativno krmljenje.

Žnideršič.

Ljubevč. Vsled v prvi tretjini nastopivšega nočnega in jutranjega mraza so čebele v toliko zaostale, da je bil prvi roj šele 13. V tem mescu je bilo 13 prcvcev in 5 drugcev. Donos tehtanega panjů v tem mescu je res časten,

ker je izkazal 7 kg 20 dkg prebitka. Največ je vdobil 24., namreč 90 dkg. Čebele so sedaj tako zalite z medom, da ako bodo v jeseni take, bode toliko medu, da ne bomo vedeli kam z njim. St. pl. Premerstein.

Metlika. Ker je bil april lep in bogat za naše čebele, nadejali smo se zgodnjih rojev, a varali smo se. Prva tretjina maja je bila hladna, deževna, in solnce se je šlo „skrivalca“, tehtnica pa je kazala vsak dan upad. Druga in tretja tretjina sta sicer precej zacelili rano prve tretjine, a pričakovali smo kaj več. Rojitev se je tu pričela šele s 15. majem in počasi napreduje. Barlé.

Nabrežina. Majnik obeta nam vedno obilo plačila za naš trud. Vreme, menil bi vsakdo, bi bilo prav ugodno, ker je nekoliko deževalo, le ta presneti vzhodnik nam ni privoščil slišati veselega šumenja, kakršnega se čuje v dobri paši. Zadrževal je ubogo žival doma in sproti sušil bogati nektar. Ljudstva so se dobro razvijala, in v drugi polovici maja so padli že prvi roji. Jaz sem vdobil prvega 22. t. m. Sila.

Podgorje. Vreme je bilo v prvi in drugi tretjini jako neugodno. Menjavala sta se veter in dež. Akoravno so bile v tem času slive, jabolane, regrat in divji kostanj v cvetu, se je paša popolnoma pretrgala. Šele v zadnji tretjini se je nekoliko poboljšalo, ker so na smreki brale. Rojenje pa se je prav dobro ponašalo. Bilo je obilo močnih rojev, ter je že vse porojilo. Prvi roj je bil 2. maja. Vprašanje pa nastane, kako naj roje in izrojence spravimo do ajde, ako ne bo v juniju kaj paše? Panji so namreč vsi brez medu. Sallath.

Struge. Kakor začetek aprila, je bil tudi maj v prvi tretjini zelo mrzel. Dne 2. je še celo snežilo. Čebele so se potisnile v panji, akoravno so bili boljši panji prav dobro pred žreli zasedeni. V teh dneh je zopet mnogo čebel otrpnjenih zunaj ostalo. Z drugo tretjino je pričela šele stanovitna paša na raznih cveticah in na mani, tako da so se panji hitro pripravljali za rojenje. Prvi roji so v naši občini izleteli v sredi maja na bolj zavetnih čebelnjakih. Jaz sem vdobil prve roje šele 24. maja, do konca maja kakih 20. Roji so močni. Paša v zadnji tretjini prve štiri dni izvrstna, potem je začela pojemati, ali pa ni panj na tehtnici zaradi pripravljanja k rojenju tako pridno delal. Rojil je 1. junija. J. Meglen.

Listnica uredništva.

Gosp. I. G. v L.: Čebelnjaka sta prebližo skupaj; da bi čebele enega ne stikale ob slabi paši pri drngem, nj pomoči. — Gosp. A. R. v G.: Najslabeji les za panji je borov, ker se zelo zvrže in krivi.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Za prihodnjo ajdovo pašo prodam **50—60 rojev**, močnih iz Gerstungovih in panjev na polokvirjih. Polovica jih je v originalnih panjih, drugi so v različnih velikostih. Na

željo prodam tudi **20—30 starcev** na Gerstungovih polokvirjih. Janez Meglen, posestnik in čebelar v Potiskovcu, pošta Videm pri Dobrepoljah. (2—1)

20 kg izpihanega ajdovega medu, kilogram po 1 K 40 h ima naprodaj Janez Sanca, čebelar v Vrstniku, pošta Laški trg. (2-2)

Zaradi preuredbe čebelarstva prodam 12 gerstungovih panjev, z medišči vred brez okvirjev. Panji so dobro izdelani in rabljeni komaj eno leto. Cena panju 5 kron. Jožef Hrabar, Novokračine, pošta Jelšane, Primorsko. (2-1)

Med, garantiran pitanec, prodaja v škaflih razne velikosti po 1 K 16 h kilo. Miha Zelnik, Dvorje, pošta Cerklje, Gorenjsko. Naprodaj imam lepo čist, izmetan spomladanski med, ki ga razpošiljam v pločevinastih posodah po 4 kg za 6 K 20 h s posodo vred po poštnem povzetju; za pošteno blago popolnoma jamčim. Franc Ačko v Finjah na Štajerskem, pošta Slov. Bistrica. (2-1)

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med, kot pitanec garantirano zanesljiv, v 5 kg dežicah, poštnine prosto, ajdov po K 7.—, **spomladanski svitel** po K 8:50;

umetno sate iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4:50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16.— poštnine prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vossek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

<p>Garantirano zanesljiv, doma pridelani</p> <p style="font-size: 2em; text-align: center;">med - pitanec</p> <p style="text-align: center;">5 kg 7 K. Prodaja:</p>	<p>Iz garantirano čistega voska</p> <p style="font-size: 2em; text-align: center;">umetno satovje</p> <p style="text-align: center;">Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.</p>
<p>FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.</p>	

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezjsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje zastonj nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi jaz dobival blago od te tvrdke.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.